

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342,9:346

*Дудник Л.М., кандидат юридичних наук,
доцент кафедри фінансового,
адміністративного права та державного управління
Українського державного університету
фінансів та міжнародної торгівлі*

ПРОТИДІЯ ФІКТИВНОМУ ГОСПОДАРЮВАННЮ НА СТАДІЇ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ

Анотація. Досліджено нормативно-правове регулювання господарських відносин, пов'язаних з діяльністю суб'єктів господарювання. Проведений комплексний аналіз понять суб'єктів господарської діяльності, їх видів і форм. Визначено суспільну небезпеку діяльності фіктивного господарювання як негативного явища у сфері господарських відносин. Визначено проблемні питання й умови створення фіктивних суб'єктів господарювання на стадії державної реєстрації. Проаналізовані недоліки у визначенні ознак фіктивної господарської діяльності в господарському законодавстві та правові розбіжності понять функціонування фіктивного господарювання в господарському і кримінальному законодавстві. На основі аналізу правових актів пропонуються зміни до господарського й кримінального законодавства з метою усунення таких розбіжностей. Пропонується низка змін до законодавчих актів, які регулюють державну реєстрацію юридичних та фізичних осіб підприємців суб'єктів господарювання з урахуванням європейського досвіду й міжнародного законодавства з метою протидії фіктивному господарюванню на стадії державної реєстрації суб'єктів господарювання.

Ключові слова: суб'єкт господарювання, фіктивне господарювання, фіктивне підприємство, фіктивне підприємство, суб'єкт господарювання з ознаками фіктивності, господарські відносини, господарські правопорушення, державна реєстрація суб'єктів господарювання, юридичні особи і фізичні особи без статусу юридичних осіб, господарське та кримінальне законодавство, європейське законодавство, Європейський Союз (співтовариство).

Постановка проблеми. На господарські правовідносини у сфері господарювання негативно впливають господарські правопорушення, які вчиняються правопорушниками від імені фіктивних суб'єктів господарювання. Серед таких правопорушень є і сам факт створення суб'єкта господарювання з ознаками фіктивності, за допомогою якого в подальшому вчиняються господарські правопорушення. Виходячи з європейських принципів регулювання господарської діяльності, вітчизняна нормативно-правова база, що регулює державну реєстрацію суб'єктів господарювання, інші нормативні акти комплексно потребують суттєвих змін і доповнень, переслідуючи, таким чином, одну мету – унормувати таку діяльність так, де

б не було місця господарським правопорушенням.

Мета статті. Провести аналіз нормативно-правих актів, що регулюють державну реєстрацію суб'єктів господарювання, визначити особливі ознаки вчинення фіктивного господарювання і на цій основі запропонувати зміни й доповнення до законодавчих актів з метою протидії фіктивному господарюванню на стадії державної реєстрації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема існування фіктивного господарювання або фіктивного підприємництва та інших назв є актуальною у сфері господарських відносин, однак, незважаючи на це, вона, на жаль, не так часто, як хотілося б, висвітлюється у наукових публікаціях та обговорюється на наукових семінарах, практичних конференціях тощо.

Хоча з цієї проблематики і є ряд надрукованих наукових статей, монографій та посібників. Окремі дослідження з питань фіктивного підприємництва проводили: Мельник О.О., Опак К.М. [1], Клиничук І.В. [2], Лисенко В.В., Попович В.М., Криницький І.Є. [3], Петросян В.Г. [4], Андріішина Н. [5], Щеглов Д.С. [6] та інші.

Проблема фіктивного господарювання полягає в тому, що на стадії реєстрації фіктивного суб'єкта господарювання організатори часто використовують так званих підставних осіб, щоб у такий спосіб замаскувати свою належність до створення й використання в подальшому фіктивного підприємства для скоєння правопорушень.

При використанні підприємства з ознаками фіктивності вчиняються різноманітні правопорушення, які регулюються різними нормами права – господарським, цивільним, адміністративним, кримінальним, фінансовим, податковим тощо. Тому проблема фіктивного господарювання, на наш погляд, має міжгалузево-правовий характер.

У результаті дисертаційних та інших наукових досліджень авторами вносилися конкретні пропозиції щодо вдосконалення нормативно-правових актів, спрямованих на протидію фіктивного господарювання, однак на сьогодні правова проблема фіктивного господарювання існує і, зокрема, на нашу думку, вона криється на першому етапі – етапі реєстрації (створення) суб'єктів господарювання. Важливо зауважити, що реєстрація суб'єктів господарювання регулюється, перш за все, Господарським кодексом України, проте, зважаючи на майновий характер такої діяльності, окремі положення визначені Цивільним кодексом України та іншими нормативно-правовими актами, які потребують окремих змін і доповнень, на які інші науковці недостатньо звертали увагу.

Виклад основного матеріалу. На сьогоднішній день фіктивне господарювання (фіктивне підприємство) є одним із поширених і найнебезпечніших господарських правопорушень у сфері господарювання, поширеність яких призводить до багатомільйонних збитків, яких зазнають держава, громадяни та юридичні особи. Скоєння правопорушень у різних сферах економіки та їх розповсюдження в базових галузях промисловості свідчать про велику суспільну небезпеку фіктивного господарювання й розглядаються як негативне явище у сфері економіки. Зростання господарських правопорушень та їх укріття в системі оподаткування, у незаконному заволодінні майном, коштами тощо виникає через існуючі не вирішені проблеми, пов'язані як зі створенням фіктивних суб'єктів господарювання, так і з подальшою діяльністю так званих фіктивних суб'єктів господарювання, фіктивних підприємств, підприємств з ознаками фіктивності, псевдопідприємств, фіктивних фірм, податкових ям тощо.

Фіктивні суб'єкти господарювання створюються, як правило, для таких цілей:

- скоєння майнових злочинів (насамперед, привласнень і шахрайств), злочинів у кредитно-фінансовій та банківській сферах;
- легалізація (відмивання) коштів, отриманих злочинним шляхом;
- проведення з легально працюючими суб'єктами господарювання безтоварних операцій, що дозволяє створити для них податковий кредит і тим самим зменшити розмір податкових зобов'язань з ПДВ, а також переведення (конвертація) безготівкових коштів у готівку;
- уникнення підприємцем і перерахування до бюджету податку з доходів фізичних осіб, а також ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування шляхом реєстрації найманих працівників фізичними особами-підприємцями, до яких

застосовується спрощена система оподаткування та звітності;

– ухилення від сплати податків великими підприємствами шляхом подрібнення їхнього бізнесу та інших цілей.

Проблема фіктивного підприємництва має багатофакторний характер. Вивчення судово-слідчої практики, опитування спеціалістів свідчать про те, що правоохоронні органи в боротьбі з фіктивним підприємництвом відчують серйозні труднощі, пов'язані з недосконалістю законодавчих конструкцій, окремих понять, суперечностями в тлумаченні закону, відсутністю узагальнення правової та судової практики, а також науково обґрунтованих рекомендацій щодо кваліфікації діянь даної категорії. Незважаючи на невелику питому вагу фіктивного підприємництва у загальній структурі злочинів, збитки, яких воно завдає, настільки великі, що постійне вдосконалення форм і методів боротьби з цим видом злочинів залишається дуже актуальним завданням.

Фіктивне підприємництво викликає у законотворчих громадян і організацій, а також державних підприємств побоювання щодо вступу у правовідносини з будь-якими комерційними структурами, тим самим порушує стабільність господарського обороту, дискредитує підприємницьку діяльність.

Господарським кодексом України (ст. 2) визначено, що головним учасником правовідносин у сфері господарювання є суб'єкт господарювання. Поняття суб'єкта господарювання за вітчизняним законодавством містить дві форми господарювання – юридичної особи (приватного й публічного права) та фізичної особи – підприємця без статусу юридичної особи, що зареєстровані в установленому законом порядку відповідно до Цивільного і Господарського кодексів України [7; 8].

Юридична особа приватного права створюється на підставі установчих документів відповідно до ст. 87 Цивільного кодексу. Юридична особа приватного права може створюватися та діяти на підставі модельного статуту в порядку, визначеному законом. У даній статті ми зосередимо увагу на юридичній особі приватного права, так як саме юридична особа приватного права є предметом нашого розгляду.

Організаційно-правовою формою фіктивних підприємств є, як правило, приватне підприємство, товариство з обмеженою відповідальністю, інколи фермерське господарство. Крім цього, фіктивні підприємства, зазвичай, мають нейтральну назву, що не вказує на сферу господарювання, у якій вони працюють, склад учасників, територіальну приналежність тощо.

Створення, а саме набуття статусу суб'єктів господарювання (юридичних осіб і фізичних осіб-підприємців) здійснюється у відповідності до Господарського та Цивільного кодексів України і Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» від 15.05.2003 р., який набрав чинності 01.07.2004 р. [9].

Поняття місцезнаходження та юридична адреса в різних нормативних документах мають неоднакове змістове навантаження. Законодавчо не передбачено чітких вимог до розміщення юридичних осіб в окремо виділених приміщеннях, підтвердження прав власності орендодавця на приміщення, орендовані особою, яка бажає зареєструватися, мінімальних термінів дії договорів оренди приміщень, вимог щодо наявності на фасаді будівлі вивіски про розміщення юридичної особи.

Приміром, у Чехії, де застосовувалася реєстрація юридичних осіб за домашніми адресами, таку практику заборонено. У м. Москві (Російська Федерація) для реєстрації юридичної особи на домашню адресу необхідно отримати згоду всіх мешканців, однак, разом з тим, ця норма розглядається як пільга і застосовується лише для суб'єктів малого підприємництва.

Вимоги до статутних документів суб'єктів підприємницької діяльності в чинному законодавстві також чітко не окреслені. Значна кількість реєструючих органів, які не мають спільного інформаційного простору з правоохоронними органами, практично не може виконати вимоги чинного законодавства щодо відмови у державній реєстрації суб'єктів господарювання особам, яким заборонено здійснювати господарську діяльність.

Тому при проведенні державної реєстрації реєстратор не має права перевіряти фізичних осіб, яким забороняється провадити господарську діяльність, на предмет судової заборони

здійснення підприємницької діяльності, наявності непогашеної судимості або наявності статусу державного службовця тощо. З метою запобігання реєстрації суб'єктів господарювання на підставних осіб пропонується внести зміни до частини 2 ст. 25 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» після слів: «Перевірка на відсутність підстав для відмови, які передбачені абзацами...» доповнити словами: «четвертим частини першої статті 27 цього Закону, здійснюється з використанням відомостей обліків правоохоронних та інших державних органів» і далі за текстом «п'ятим – восьмим частини першої статті 27 цього Закону, здійснюється з використанням відомостей з Єдиного державного реєстру» [10, с. 204].

Проблему існування фіктивного господарювання ускладнює й те, що в нормативно-правових актах, у наукових дискусіях представлені різні категорії поняття фіктивного суб'єкта господарювання. Жодним нормативно-правовим актом не визначено саме поняття фіктивного підприємства (фіктивної фірми), визначені тільки окремі ознаки фіктивної господарської діяльності суб'єктів господарювання. Скажімо, Господарський кодекс доповнено статтею 55-1 згідно із Законом від 02.12.2010 р., у якій вперше визначено ознаки фіктивної господарської діяльності суб'єкта господарювання на стадії державної реєстрації. Вказані ознаки фіктивної господарської діяльності дають підстави для звернення до суду про припинення юридичної особи або припинення діяльності фізичною особою – підприємцем, у тому числі визнання реєстраційних документів недійсними.

Ми вже аналізували питання ознак фіктивності суб'єкта господарювання, де встановлено, що у вищезгаданих ознаках існують проблемні питання, що ставить під сумнів, наприклад, ознаку, яка визначена у п. 2 вказаної статті, що не передбачає створення суб'єкта господарювання взагалі, а тільки констатується сам факт обов'язковості державної реєстрації.

Таким чином, дана ознака не вписується у контекст даної статті і вказаних ознак, за якими передбачається звернення до суду про припинення юридичної особи або припинення діяльності фізичної особи – підприємця, зокрема, визнання реєстраційних документів недійсними, адже суб'єкт господарювання за ознакою у цьому пункті не був створений [11, с. 215].

Окрім цього, суди визнають реєстраційні документи недійсними за наявності таких та інших ознак, що не визначені у даній статті, а саме:

- здійснення господарської діяльності, яке супроводжується несплатою податків, зборів (обов'язкових платежів) до бюджету;
- суб'єкт господарювання здійснює діяльність, не передбачену статутними документами, заборонені види діяльності або взагалі не займається господарською діяльністю;
- порушений порядок бухгалтерського обліку та податкової звітності;
- суб'єкт господарювання за вказаним у документах місцезнаходженням відсутній;
- юридична особа знаходиться, а фізична особа-підприємець проживає за неіснуючою адресою;
- від юридичних осіб (підприємств) на користь таких суб'єктів надходять значні кошти під виглядом оплати за значну кількість товарів, робіт, послуг;
- відсутність у реєстраційній справі службового телефону, адреси, електронної скриньки чи іншої контактної інформації та інші.

У справах про припинення юридичної особи або фізичної особи – підприємця з ознак фіктивності предметом позову може бути:

- визнання недійсним запису про проведення державної реєстрації;
- визнання недійсними установчих документів;
- визнання недійсним запису про проведення державної реєстрації та установчих документів.

Справи з такими позовними вимогами можуть розглядатись господарськими й адміністративними судами. У будь-якому разі позивач повинен чітко довести, що фіктивний суб'єкт господарювання зареєстрований на підставних осіб або на осіб, документи яких втрачені, загублені чи викрадені. Тобто доказовий тягар лежить у тому числі й на громадянах, документи яких були використані. При цьому в судовому порядку позивач доводить, що такі особи, по-перше, не мали на меті займатись господарською діяльністю, по-друге, не брали

участі в діяльності фіктивних суб'єктів господарювання і, по-третє, не були обізнані про таку діяльність.

Відповідно до статей 38 і 46 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» існує примусове припинення юридичної особи або примусове припинення підприємницької діяльності фізичної особи-підприємця за такі порушення:

- визнання судом недійсною державної реєстрації юридичної особи через допущені при її створенні порушення, які не можна усунути, а також в інших випадках, встановлених законом;

- провадження нею діяльності, що суперечить установчим документам, або такої, що заборонена законом;

- невідповідність мінімального розміру статутного капіталу юридичної особи вимогам закону;

- неподання протягом року органам доходів і зборів податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону;

- наявність в ЄДР запису про відсутність юридичної особи за вказаним її місцезнаходженням;

- визнання судом юридичної особи – емітента такою, що відповідає ознакам фіктивності;

- неподання акціонерним товариством протягом двох років поспіль Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку інформації, передбаченої законом;

- нескликання акціонерним товариством загальних зборів акціонерів протягом двох років поспіль;

- неутворення органів акціонерного товариства протягом року з дня реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати приватного розміщення акцій серед засновників акціонерного товариства.

Окрім Господарського кодексу, в Кримінальному кодексі України існує стаття 205, де визначається поняття фіктивного підприємництва як створення й придбання суб'єктів підприємницької діяльності (юридичних осіб) з метою прикриття незаконної діяльності або здійснення видів діяльності, щодо яких є заборона [12]. За порушення цієї кримінально-правової норми щодо винних осіб настає карна відповідальність. За змістом ч. 1 ст. 205 ККУ встановлена кримінальна відповідальність за дії, які з зовнішнього боку є цілком легальні. Створюється відповідно до законодавства новий суб'єкт підприємництва, який реєструється у відповідності до чинного законодавства у державних органах [13, с. 5].

На нашу думку, кримінальне законодавство (ст. 205 ККУ) потребує змін, а саме: необхідно внести замість поняття «фіктивне підприємництво» термін «фіктивне господарювання». Слушна пропозиція Щеглова Д.С. щодо ст. 205 КК України, де йдеться про створення або придбання суб'єкта підприємництва, її диспозицією не охоплюються випадки створення громадських організацій, добровільних фондів, споживчих кооперативів, кредитних спілок та інших неприбуткових організацій для прикриття незаконної, у тому числі злочинної діяльності [13, с. 5].

Отже, термін «фіктивне господарювання» є ширшим по суті й охоплює не тільки підприємства, які отримують прибутки, а всі без винятку організаційно-правові форми господарської діяльності, зокрема, і неприбуткові підприємства (некомерційного виду), визначені у підпункті 14.1.121 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України як установи та організації, основною метою діяльності яких є не одержання прибутку, а провадження добровільної діяльності, меценатства та іншої діяльності, передбаченої законодавством. Такі підприємства також створюються для фіктивної (тіньової) діяльності.

Разом з тим, термін «фіктивне господарювання», відповідно до господарського законодавства, охоплює поняття новоствореного або придбаного у власність суб'єкта господарювання, під яким розуміється як юридична особа (комерційного чи некомерційного виду), так і фізична особа-підприємець, який проводить підприємницьку діяльність без статусу юридичної особи. Фізична особа-підприємець, як свідчить практика, також може здійснювати фіктивну діяльність і реєструватись з ознаками фіктивності, про що визначено у ст. 55-1 ГКУ.

Висновки. Таким чином, заміна терміну «фіктивне підприємництво» на термін «фіктивне

господарювання» розширить коло осіб, відповідальних за створення й придбання суб'єкта господарювання для незаконної діяльності. А терміни «створення» і «придбання» у ст. 205 ККУ повинні використовуватись не як передумова при створенні суб'єкта господарювання, який можна використати протиправно без державної реєстрації, а навпаки, державна реєстрація (перереєстрація) суб'єктів господарювання є кінцевим етапом при створенні (придбанні) суб'єкта господарювання.

Між тим, з метою систематизації боротьби з фіктивними підприємствами, а також повного повернення державі завданих збитків було б доцільно терміново внести зміни до законодавства України, а також невідкладно вирішити низку таких питань:

– спрощення та скорочення процедури визнання суб'єкта господарювання фіктивним. Про це свідчить досвід майже всіх без винятку учасників Європейського Союзу. Приміром, у Нідерландах підприємство визнається фіктивним за рапортом працівника податкової служби, який з'ясував, що суб'єкт підприємницької діяльності не знаходиться за юридичною адресою, або неможливо знайти посадових осіб, які фактично займалися фінансово-господарською діяльністю;

– внесення змін до Господарського процесуального кодексу України щодо спрощення процедури визнання недійсними угод між реальними суб'єктами підприємницької діяльності та фіктивними підприємствами;

– доповнення Цивільного кодексу України новою статтею (або внесення змін до ст. 49 Цивільного кодексу України) «Про визнання угод недійсними, коли одного з суб'єктів господарювання визнано фіктивним». Передбачити в цьому випадку безумовне визнання угод такими, що укладені всупереч інтересам держави, та передбачити стягнення до бюджету всіх коштів та ТМЦ за цими угодами. Рекомендувати розглядати такі категорії справ першочергово і в найкоротший термін. Законодавче вирішення зазначених питань необхідне й актуальне на сьогодні, позаяк одним з основних напрямів боротьби з фіктивними підприємствами є ведення позовної роботи з метою визнання недійсними угод, укладених між фіктивними суб'єктами господарювання та їх контрагентами.

Також необхідно посилити відповідальність посадових осіб, що проводять державну реєстрацію фіктивних підприємств і допускають порушення встановленого порядку реєстрації.

Важливо також зазначити, що при підготовці відповідних нормативно-правових актів потрібно також враховувати вимоги частини першої статті 36 Угоди про партнерство і співробітництво між Європейськими Співтовариствами та Україною, зокрема, про те, що сторони роблять усе від них залежне, щоб уникнути вжиття будь-яких заходів чи дій, котрі створюють більш обмежені умови для створення й функціонування компаній одна одній, аніж ті умови, які сталися на день, що передує даті підписання цієї Угоди. У цьому випадку необхідний комплексний підхід до врегулювання проблеми фіктивного господарювання, враховуючи як зарубіжний досвід та зважаючи на соціально-економічні й політичні процеси в Україні.

Заслугове на увагу система реєстрації товариств (підприємств) у Європейському Союзі. Головна увага там приділяється не так питанням створення товариства чи реєстраційному процесу, а запровадженню функціонування єдиного (центрального) реєстру товариств, через який здійснювалося б оприлюднення основних відомостей про товариства, а також найбільш важливих їх документів. Існування такого реєстру розглядається як важлива запорука прозорості діяльності товариств, гарантія захисту інтересів їх учасників, кредиторів та інших осіб.

Список використаної літератури

1. Мельник О.О. Стан протидії фіктивному підприємництву в Україні / О.О. Мельник, К.М. Опак // Електронна бібліотека юридичної літератури «Правознавець». Редакція від 12.05.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/27170/%CC>.
2. Клинчук Ігор Володимирович. Особливості розслідування легалізації (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих приватними підприємствами України при здійсненні фіктивних експортних операцій : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Національний університет Державної податкової служби України. – Ірпінь, 2013. – 220 арк.
3. Лисенко В.В. Проблеми та перспективи удосконалення протидії діяльності суб'єктів господарювання з ознаками

фіктивності : монографія / [В.В. Лисенко, В.М. Попович, І.С. Криницький та ін.]. – К. : Алерта, 2012. – 296 с.

4. Петросян Ваграм Григорович. Криміналістичне та оперативно-розшукове забезпечення виявлення злочинів, вчинених суб'єктами господарювання з ознаками фіктивності : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / В.Г. Петросян. – Ірпінь, 2012. – 221 арк.

5. Андріюшина Н. Бізнес на папері та його правові наслідки: Щодо діяльності фіктивних суб'єктів господарювання / Н. Андріюшина // Правовий тиждень. – 2011. – № 44-46. – 16 листоп. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.legalweekly.com.ua/index.php?id=16061&show=news&newsi=122734>.

6. Щеглов Дмитро Сергійович. Господарсько-правові засоби попередження фіктивного господарювання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04. / Д.С. Щеглов. – Донецьк, 2010. – 145 арк.

7. Господарський кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15.

8. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15.

9. Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» від 15.05.2003 р. Редакція від 25.04.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15.

10. Дудник Л.М. Деякі питання щодо протидії фіктивному підприємництву на стадії державної реєстрації / Л.М. Дудник // Матеріали XX Міжнародної науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу «Європейський вибір України в контексті безпекових викликів та сучасних реалій» : Проблеми державного будівництва в Україні № 23 : у 2 томах: від 14 березня 2015 року / Київський міжнародний університет. – К.: КиМУ. – Т. 1. – С. 204-206.

11. Дудник Л.М. Проблеми законодавчого визначення термінів «фіктивне господарювання» та «фіктивне підприємництво» / Л.М. Дудник // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2014. – № 1 (72). – С. 215-219.

12. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15.

13. Щеглов Дмитро Сергійович. Господарсько-правові засоби попередження фіктивного господарювання: автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. юрид. наук: спец. 12.00.04 / Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля. – Донецьк, 2010. – 18 с.

Leonid Dudnyk, PhD in Law,

*Associate Professor of Financial, Administrative Law and Public Administration Department,
Ukrainian State University of Finance and International Trade*

COUNTERING BOGUS MANAGEMENT AT THE STAGE OF STATE REGISTRATION

Abstract. *The normative-legal regulation of economic relations associated with the activities of business entities. A comprehensive analysis of the concepts of business entities, their types and forms. Defined social danger of the activities of the fictitious entity as a negative phenomena in the sphere of economic relations. Identified problematic issues and conditions of creating fictitious entities at the stage of state registration. Analyzed deficiencies in certain signs of fictitious economic activity in the economic legislation and legal differences of the concepts of the functioning of fictitious entities in commercial and criminal law. On the basis of this suggests changes in economic and criminal laws to address such disagreements. Proposes a number of changes in the legislation for the state registration of legal entities and physical persons-entrepreneurs business entities taking into account the European experience and international legislation to combat bogus management at the stage of state registration of business entities.*

Keywords: *entity, fictitious entities, fictitious business, a fictitious entity, a business entity with signs of fictitiousness, economic relations, economic offences, the state registration of business entities, legal entities and natural persons without the status of legal persons, economic and criminal legislation, European law, The European Union (community).*

References

1. Mel'nik O. State counter fictitious business in Ukraine / O. Mel'nik, K. Opak // Electronic library of legal literature «lawyer» was amended on 05.12.2014. [Electronic resource]. – Access: <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/27170/%CC>.

2. Klynychuk Igor. Features investigate the legalization (laundering) of money and other property acquired by private enterprises Ukraine in the implementation of fictitious exports: dis. ... candidate off legal sciences : 12.00.09 / National University of State Tax Service of Ukraine. – Irpin, 2013. – 220 p.

3. Lysenko V.V. Problems and prospects of improving counter business entities with fictitious : monograph / [V.V. Lysenko, V.M. Popovich, I.E. Krynytskyi et al.]. – KA : Alert, 2012. – 296 p.

4. Petrosyan Vahram G. Forensic and search operations to ensure detection of crimes committed entities with fictitious : dis. ... candidate off legal sciences : 12.00.09 / V. Petrosyan. – Irpin, 2012. – 221 p.

5. Andriyishyna N. Business paper and its legal implications: As of fictitious entities / N. Andriyishyna // Legal week. – 2011. – № 44-46. – Nov. 16. [Electronic resource]. – Access: <http://www.legalweekly.com.ua/index.php?id=16061&show=news&newsi=122734>.

6. Shcheglov Dmitry. Economic and legal means of preventing fictitious entity: dis. ... candidate off legal sciences : 12.00.04 / D. Shcheglov. – Donetsk, 2010. – 145 p.

7. Economic Code of Ukraine [Electronic resource]. – Access: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15.

8. Civil Code of Ukraine [Electronic resource]. – Access: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15.

9. Law of Ukraine «On state registration of legal entities and individuals – entrepreneurs» of 15.05.2003 r. Version of 04/25/2014 p. [Electronic resource]. – Access: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15.

10. Dudnik L.M. Some questions against fictitious business at the stage of state registration // Proceedings of the XX International Scientific Conference of the faculty «European choice of Ukraine in the context of modern security challenges and realities» : The problems of construction in Ukraine number 23: in 2 volumes: March 14, 2015 / Kyiv International University. – K. : KIU. – Vol. 1. – P. 204-206.

11. Dudnik L.M. The legislative definition of «fictitious entities» and «fictitious business» / L.M. Dudnik // Foreign trade: economics, finance, law. – 2014. – № 1 (72). – P. 215-219.

12. Criminal Code of Ukraine [Electronic resource]. – Access: zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15.

13. Shcheglov Dmitry. Economic and legal means of preventing fictitious entity: abstract of thesis of dis. ... candidate off legal sciences : speciality 12.00.04 / V. Dahl East Ukrainian National University. – Donetsk, 2010. – 18 p.

Дудник Л.Н., кандидат юридических наук,
доцент кафедры финансового, административного права
и государственного управления
Украинского государственного университета
финансов и международной торговли

ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ ФИКТИВНОМУ ХОЗЯЙСТВОВАНИЮ НА СТАДИИ ГОСУДАРСТВЕННОЙ РЕГИСТРАЦИИ

Аннотация. Исследовано нормативно-правовое регулирование хозяйственных отношений, связанных с деятельностью субъектов хозяйствования. Проведён комплексный анализ понятий субъектов хозяйственной деятельности, их видов и форм. Определено общественную опасность деятельности фиктивного хозяйствования как негативного явления в сфере хозяйственных отношений. Определены проблемные вопросы и условия создания фиктивных субъектов хозяйствования на стадии государственной регистрации. Проанализированы недостатки в определении признаков фиктивной хозяйственной деятельности в хозяйственном законодательстве и правовые различия понятий функционирования фиктивного хозяйствования в хозяйственном и уголовном законодательстве. На основе анализа правовых норм предлагаются изменения в хозяйственное и уголовное законодательство с целью устранения таких разногласий. Предлагается ряд изменений в законодательные акты, регулирующие государственную регистрацию юридических и физических лиц предпринимателей субъектов хозяйствования с учётом европейского опыта и международного законодательства с целью противодействия фиктивному хозяйствованию на стадии государственной регистрации субъектов хозяйствования.

Ключевые слова: субъект хозяйствования, фиктивное хозяйствование, фиктивное предпринимательство, фиктивное предприятие, субъект хозяйствования с признаками фиктивности, хозяйственные отношения, хозяйственные правонарушения, государственная регистрация субъектов хозяйствования, юридические лица и физические лица без статуса юридических лиц, хозяйственное и уголовное законодательство, европейское законодательство, Европейский Союз (общество).